

ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ ІНТЕГРАЛЬНОЇ ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Проблема забезпечення економічної стійкості підприємства в умовах ринкової нестабільності та періодичності прояву криз набуває особливої актуальності. Передусім, активізація трансформаційних та інтеграційних процесів в економіці значно посилюють вплив зовнішнього середовища на діяльність вітчизняних товаровиробників, перетворюючи його на головний чинник, який обумовлює стратегію та ділову політику підприємства. Нестабільність та непередбачуваність зовнішнього середовища функціонування підприємства може миттєво зруйнувати його внутрішній потенціал та позбавити можливості розвиватися.

За цих умов підприємства, які прагнуть зміцнити власні конкурентні позиції, повинні переглянути стратегічні орієнтири своєї діяльності та поступово адаптуватися до нових прийомів і методів введення бізнесу, активізувавши при цьому зусилля на пошуку принципово нових шляхів зростання, націлених на інтенсифікацію відтворювального процесу, підвищення ефективності виробництва, що, в свою чергу, формує основу їх економічної стійкості.

Основна задача управління економічною стійкістю полягає у досягненні підприємством оптимального співвідношення між бажаними темпами економічного зростання та можливостями відтворювального процесу. Забезпечення необхідного (ефективного за існуючих умов) та достатнього (найменш затратного) рівня розвитку можливе за умов організації та впровадження системи кількісної оцінки економічної стійкості підприємства.

Необхідність регулювання рівня економічної стійкості обумовлена як необхідністю стимулювання її підвищення, так і необхідністю нейтралізації негативних впливів ринкового середовища на діяльність системи. Основною умовою досягнення стану економічної стійкості є одержання оптимальної величини прибутку, достатнього для подальшого розвитку підприємства на основі самофінансування і формування власного оборотного капіталу в розмірах, які дозволяють забезпечити високі темпи росту обсягів продажу товарів на рівні не нижчому, ніж у конкурентів. Тобто, необхідною та достатньою передумовою стійкого розвитку підприємства є одержання прибутку. Як видно, проблема забезпечення економічної стійкості підприємства лежить у площині ефективного циркулювання фінансових потоків, яке виражається постійним перевищенням одержаних доходів над

витратами і вільним маневруванням грошових коштів шляхом їх раціонального використання. Таким чином, суть економічної стійкості як економічної категорії виражається через ефективне формування, розподіл та використання наявних фінансових ресурсів, і платоспроможність виступає її зовнішнім проявом.

Економічна стійкість проявляється у реакції підприємства на зовнішні впливи і визначається його здатністю ефективно виконувати поставлену системну функцію в умовах мінливості бізнес-середовища. Тобто, економічна стійкість виступає зовнішнім проявом внутрішньої структури самого підприємства [1, с. 60]. Дане твердження дає змогу сформулювати ключові елементи, які формують основу концепції проведення інтегральної оцінки економічної стійкості промислового підприємства, що представлена на рис. 1.

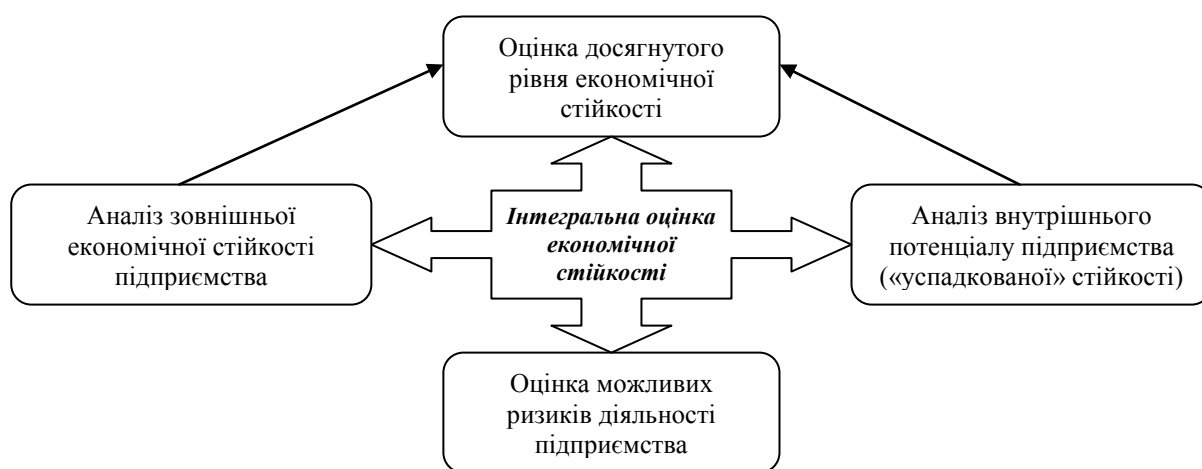

Рис. 1. Складові елементи інтегральної оцінки економічної стійкості підприємства

Важливим напрямом реалізації запропонованої концепції інтегральної оцінки економічної стійкості виступає формування ефективної системи управління ризиками виробничо-господарської діяльності підприємства, яка передбачає розробку та реалізацію економічно обґрунтованих рекомендацій та заходів, спрямованих на зменшення вихідного рівня ризику до найбільш прийнятної та сумісної із самим існуванням підприємства рівня.

Отже, забезпечення та підтримка економічної стійкості промислового підприємства в сучасних умовах господарювання визначає його місце в системі ринкових відносин та виступає запорукою збереження довгострокових конкурентних переваг. Система управління економічною стійкістю, яка базується на об'єктивній та аналітично перевіреній інформації про динаміку розгортання бізнесу та наявні потенційні резерви майбутнього зростання, здатна забезпечити ефективну адаптацію підприємства до зовнішнього бізнес-середовища та розробити якісно нову модель розвитку на основі збалансування усіх напрямів діяльності підприємства та формування цілісної виробничої системи.

Література

1. Ареф'єва О. В. Методичний підхід до оцінки та механізм моніторингу економічної стійкості підприємства / О. В. Ареф'єва, Д. М. Городинська // Формування ринкових відносин в Україні. – 2006. – № 6 (61). – С. 57-61.